

mer med Forslag til Bevillinger, som ikke ere absolut nødvendige, bør Finansudvalget ikke gaa ind paa at tage dem til Behandling. Jeg tror ogsaa, at det tidligere har været en Regel, at man gjorde alt for at undgaa at tage saadanne Bevillinger til 3dje Behandling, thi Medlemmerne kunde jo saa ikke komme til at sætte sig saaledes ind i dem, som de ellers vilde kunne. Det kan altsaa være, at Balancen paa Finansloven, naar den bliver endelig vedtagen, vil være en ganske ainden, end den er nu. I alt Fald er jeg meget betænkelig, navnlig naar jeg ser hen til de Forhold, som ville fremkomme i Fremtiden. Det maa erindres, at ved Skoleloven behæftede vi Statsbudgettet med omtrent 2 Millioner Kr. i fremtidige Udgifter, i al Evighed, havde jeg nær sagt. Det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) regnede det i Gaar til 1½ Million Kr., men han forudsatte, at det vilde vise sig, at der skulde oprettes saa mange ny Embeder, at vi maaske kom til at mangle Lærerkrafter, og naar disse mange ny Embeder oprettes, vil det vise sig, at Udgifterne stige meget mere end beregnet. Jeg vil antage, at de om nogle Aar, efterhaanden som Skoleloven virker, ville stige til mellem 2 og 3 Mill. Naar, den er jo vedtagen, der er ikke noget at sige dertil, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at den stadig belaster Budgettet. Denne Forøgelse maa tages med i Betragtning, og det kan ikke nytte, at man vedbliver bestandig at regne paa samme Maade, som man har regnet før. Ligeledes er der vedtaget en Del Lønningslove i de sidste Aar, og vi komme formentlig ogsaa til at vedtage nogle i Aar. De ville ogsaa være at tage med i Betragtning som Behæftelser af det aarlige Budget. Jeg vil i øvrigt meget fraraade, at man gaar videre med Lønningslove, inden man har faaet Skattelovene gennemførte. Skattelovene ere egentlig den Lønningsforhøjelse, som Landbruget skulde have. Det kan jo ikke faa en almindelig Lønningsforhøjelse, saaledes som andre Stænder, saaledes som Embeds- og Bestillingsmændene, det maa have sin Lønningsforhøjelse gennem en Skattenedsættelse, og det er efter min Mening højst paatrængende nødvendigt, at det faar en saadan. Den kan jo langt fra ikke blive svarende til en Lønningsforhøjelse, men vi maa dog se at faa begyndt, saaledes at man mulig efterhaanden kunde gaa videre ad den Vej. Naar man ser paa disse forskellige Forhold, synes jeg, at de absolut maa maane til Sparsommelighed. Det er jo

ikke alene saaledes, at Lockouten kan have forringet Toldindtægterne, men vi kunne ogsaa vente, at de ville blive forringede i Fremtiden, skønt der nu er en stor Stigning. Med de Pengeforhold, som vi leve under, og som tyde paa, at der vil blive stor Pengeknaphed, følger gerne, at der ogsaa bliver Arbejdsløshed. Vi ældre i Tinget have jo tidt oplevet, at Spørgsmaal om Afhjælpning af Arbejdsløshed have været oppe, og at der har været foreslaaet Millioner dertil. Det maa ogsaa tages i Betragtning, at der kan komme noget saadant. Jeg vil derfor tilraade, at det ærede eventuelle Finansudvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der bliver Balance, saa at man ikke bestandig arbejder med en Underbalance i Forventning om, at Forholdene nok skulle blive saaledes, at der alligevel kan komme Balance til Stede ved Regnskabsaflæggelsen. Naar vi se hen til, at der vistnok med paatrængende Nødvendighed maa komme store Byggespørgsmaal op, som vi ikke kunne vise fra os — man kan jo ikke i uendelige Tider vedblive at afvise Spørgsmaalet om Hospitalsombygning o. sl. — ville vi allerede derved have bundet en saa stor Del af Landets Indtægter paa Budgettet, at vi vistnok maa være sparsommelige i den Henseende, men der kan vist ogsaa spares en Del paa de forskellige Udgifter. Jeg tvivler ikke paa, at der paa de forskellige Udgiftsparagraffer kan spares betydelige Summer, som det kan være nødvendigt at spare. Jeg skal f. Eks. henlede Opmærksomheden paa Kultusministeriets Budget, navnlig § 26. Der er jo der de store Udgifter til Helsingør Hospital og Ringsted Kirke, og der er Udgifter til Viborg Kirke. Til de to førstnævnte er der en Udgift paa 670,000 Kr., og det er dog vist noget, der kunde udsættes, selv om det ikke rent skal bortfalde, og det samme gælder Restaureringen af Viborg Domkirke. Jeg synes ikke, det er mange Aar siden, at vi fuldstændig restaurerede den, og at det skulde være nødvendigt at koste 100,000 Kr. paa en Kunstmaling, det tvivler jeg paa er rigtigt, det bør vi betænke os paa. De mange øvrige Bevillinger, der staa opførte paa dette Budget, ere jo nærmest Genbevillinger eller aarlige Bevillinger. Men der er en Del Nybevillinger, for hvis Vedkommende det dog vist er nødvendigt at undersøge, hvorledes det hænger sammen med dem. Jeg har en Anelse om, naar jeg ser de Bevillinger, der staa opførte paa § 26 paa Kultusministeriets Budget, at der derunder skjuler sig ligefremme